

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/361/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214232437
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214232437.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú D. Z., J. X.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, detašované pracovisko Košice II, na návrh matky M. Z., J. XX.XX.XXXX, trvale bývajúcej I. H. J. W. Č. Č. XX, zastúpenej JUDr. Michaelou Mihalcovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom na ulici Fatranskej 2/E v Košiciach, za účasti otca S. Z., J. X.X.XXXX, trvale bývajúceho I. H. J. W. N. Č. X, zastúpeného JUDr. Máriou Kozákovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom na ulici Odborárskej č. 7 v Košiciach, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností takto

rozhodol:

Zveruje maloletú D. Z., J. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná sa o maloletú osobne starať.

Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Zaväzuje otca prispievať na výživu maloletej D. Z. za obdobie od 1.12.2014 do budúcnosti výživným vo výške po 70 € mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho- ktorého mesiaca vopred, k rukám matky maloletej.

Dlžné výživné zo strany otca voči maloletej D. za obdobie od 1.12.2014 do 30.6.2015 vo výške 254 € zaväzuje otca zaplatiť k rukám matky maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného zo strany otca voči maloletej D. zamietá.

Upravuje styk otca s maloletou D. tak, že otec je oprávnený sa s maloletou stykať každý utorok od 10:00 hod. do 11:00 hod., každý štvrtok od 16:00 hod. do 18:30 hod., každý párnny víkend v mesiaci v sobotu od 9:00 hod. do 11:30 hod. a v nedeľu od 15:30 hod. do 18:30 hod. vždy za prítomnosti matky s tým, že styk začne vždy pred bytom matky a maloletej, matka je povinná styk otcovi s maloletou so začiatkom v uvedený čas pred svojim bydliskom umožniť a dieťa na styk vždy riadne pripraviť.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka maloletej D. doručila tunajšiemu súdu dňa 15.12.2014 podanie označené ako návrh na úpravu rodičovských práv a povinností - určenie výživného na maloletú na čas do rozvodu manželstva, v ktorom uvádzala, že rodičia dieťaťa sú manželmi, v júli 2014 otec opustil spoločnú domácnosť, od uvedeného obdobia sa o maloletú starala výlučne ona sama, otec na domácnosť ani na výživu maloletej odvtedy neprispieval, matka presnú výšku príjmu otca nepoznala, mala za to, že pracoval ako „pizér“ s príjmom

500 až 550 € mesačne, ona bola na materskej dovolenke, jej príjmom bol rodičovský príspevok vo výške 203 € a bol jej vyplácaný prídavok na dieťa vo výške 23 €, ako i prídavok na dieťa - ňu samotnú, keďže individuálne študovala v štvrtom ročníku strednej školy; žiadosť o rozvod manželstva podala dňa 9.12.2014, dňa 10.12.2014 jej manžel poslal list, v ktorom jej oznámil, že do rozvodu jej bude prispievať na výživu sumou 25 €, s čím nesúhlasila, výživné žiadala vo výške 100 € mesačne a žiadala aj o dlžné výživné za mesiace, kedy manžel neprispieval na domácnosť a rodinu, to je od júla 2014.

Keďže uvedené podanie nespĺňalo náležitosti návrhu na začatie konania, súd matku uznesením sp. zn. 23P 361/2014 zo dňa 22.12.2014 vyzval na odstránenie väd tohto podania a jeho doplnenie.

Dňa 23.12.2014 matka doručila súdu podanie označené ako návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu - úprava styku s maloleťm dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, ktorý návrh matky bol zapísaný na tunajšom súde pod sp. zn. 27P 358/2014, v ktorom podaní udávala, že od rozchodu rodičov vždy umožňovala otcovi stretnutia s maloletou, pričom väčšinou otca o stretnutie s dieťaťom žiadala ona samotná, avšak vzájomné nezhody rodičov sa stále stupňovali, dochádzalo stále k častejším hádkam aj za prítomnosti maloletej. Poukázala na to, že o dieťa sa ona stará po všetkých stránkach riadne, maloletá nebola doposiaľ nikdy chorá, po všetkých stránkach prospieva, poukázala na to, že otec sa o dieťa nikdy nestaral bez cudzej pomoci, preto takúto starostlivosť by ani nezvládol a navrhovala zveriť maloletú do svojej osobnej starostlivosti, uviedla, že otcovi nikdy nebude brániť v stretnutiach s dieťaťom, avšak vždy za jej prítomnosti a za podmienky, že otec sa bude zaujímať o maloletú, nebude vyvolávať konflikty. Doplnila, že konanie vo veci rozvodu manželstva účastníkov je vedené pod sp. zn. 45P 18/2014.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 27C 38/2014 zo dňa 7.1.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.1.2015, súd spojil na spoločné konanie uvedené konania začaté pod sp. zn. 27P 358/2014 a 23P 361/2014 a spojené konanie je vedené pod sp. zn. 23P 361/2014.

Otec vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu cestou jeho právnej zástupkyne dňa 4.3.2015 súhlasil so zverením maloletej D. do výchovy matky, navrhoval určiť z jeho strany na maloletú výživné vo výške po 25 € mesačne, žiadal, aby bol oprávnený spravovať majetok maloletej a taktiež žiadal upraviť jeho styk s maloletou v každom nepárnom týždni v stredu a vo štvrtok od 9:00 hod. do 17:00 hod. a v každom párnom týždni od piatka od 15:00 hod. do nedele do 17:00 hod; v uvedenom podaní poukázal na to, že pôvodne žili v spoločnej domácnosti u jeho rodičov, z ktorej 16.6.2014 sa matka s dieťaťom odsťahovala k svojej matke, za účelom zachovania rodiny ich on nasledoval, následne však pre zásahy zo strany matky do ich vzťahu sa ich vzájomný vzťah vyhocoval, bol nútený uvedenú domácnosť opustiť, pričom, podľa jeho tvrdení, následne matka dieťaťa rozhodla, že má výlučné právo mať dieťa pri sebe a výlučne rozhodovať o tom, čo je pre dieťa dobré, čím poškodzuje aj harmonický psychický vývoj maloletej a výsadne sama rozhoduje o jeho práve stretávať sa s dcérou, odmieta ho informovať o zdravotnom stave maloletej; k svojim príjmovým pomerom tvrdil, že je nezamestnaným, s príjmom, ktorý nepresahuje sumu 40 € mesačne a poukázal na to, že zasiela na výživu maloletej 25 € mesačne.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Maloletá D. pochádza z manželstva rodičov, ktoré doposiaľ právne trvá i keď súbežne s týmto konaním prebieha konanie vo veci rozvodu manželstva rodičov maloletej pod vyššie uvedenou spisovou značkou 45P 181/2014, konanie bolo začaté na návrh matky dieťaťa doručený súdu 9.12.2014.

Ako vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice matka dieťaťa nie je a nikdy nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, toho času je poberateľkou rodičovského príspevku, ktorý je jej priznaný a vyplácaný od 1.3.2014, aktuálne vo výške po 203,20 € mesačne, zároveň sú matke vyplácané rodinné prídavky na dieťa spolu vo výške 47,04 €.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice súd zistil, že otec dieťaťa je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 6.11.2012 a úradom práce mu nie sú poskytované žiadne dávky.

Zo správy spoločnosti N. N..V..Q., H. súd zistil, že otec u tohto zamestnávateľa pracuje v prevádzke K. K. na dohodu o vykonaní práce a z firmou doručeného prehľadu hrubých miezd a „výplaty v čistom“ za

mesiace január 2014 až marec 2015 vyplýva, že za uvedené obdobie mu firma mala vyplatiť v priemere mesačne v čistom 34,50 €.

Matka spolu s maloletou býva v trojizbovom byte spolu so svojou mamou a bratom, svojej mame prispieva na náklady na stravu po 50 eur mesačne a na náklady na bývanie po 50 € mesačne.

Šetrením kolízneho opatrovníka bolo zistené, že v rodinnom prostredí sú vytvorené vhodné podmienky pre zdravý vývin maloletej.

Matka do júna 2015 bola študentkou strednej školy. V júni 2015 toto štúdium ukončila.

Maloletá D. je v celodennej starostlivosti matky, má potreby primerané veku dieťaťa, matka jej vynakladá na Nutrilon v priemere 38 eur mesačne, na oblečenie okolo 30 € až 40 € mesačne, na kozmetiku v priemere 20 € mesačne, výdavky na stravu pre dieťa matka odhadla vo výške okolo 60 eur mesačne, maloletá je zdravá.

Otec dieťaťa býva v trojizbovom byte u svojich rodičov, ktorým na náklady na bývanie neprispieva, pričom náklady na bývanie v tomto byte sú okolo 200 € mesačne, rodičom neprispieva ani na stravu, ktorú mu rodičia zabezpečujú.

Otec má ukončenú strednú školu s maturitou, je vyučeným kuchárom, štúdium ukončil v roku 2008.

Otec vo svojej výpovedi uviedol, že po skončení štúdia bol zamestnaný I. E. E. J. G., kde dosahoval priemerný príjem 330 €, pracovný pomer bol s ním skončený údajne z dôvodu rušenia prevádzky, následne bol nezamestnaným, bol evidovaným na úrade práce hneď od skončenia pracovného pomeru v uvedenom hotely do roku 2011, kedy sa stal samoplatcom zdravotného poistenia, keďže, ako tvrdil, začal dosahovať príjem presahujúci príjem, ktorý mu umožňoval byť evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a to v čase, keď mal pracovať pre spoločnosť O. N..V.Q., sídlo ktorej firmy súdu uviesť nevedel, u ktorého zamestnávateľa mal dosahovať príjem okolo 400 €, tvrdil, že aj tento pracovný pomer bol s ním skončený do polroka z dôvodu rušenia prevádzky a následne začal pracovať I. K. K. prostredníctvom spoločnosti N. N..V.Q., kde pracoval po dobu jedného roka zhruba do roku 2012 následne odišiel pracovať do spoločnosti I. N..V.Q.. H., kde po jednom mesiaci v rámci skúšobnej doby mal dostať výpoveď údajne z dôvodu znižovania stavov zamestnancov a u tohto zamestnávateľa dosahoval príjem 300 € mesačne, následne sa hneď zamestnal v reštaurácii H. J. Z., kde bol zamestnaný od júna 2012 do augusta 2012 pri dosahovanej mzde 330 € a pracovný pomer skončil z dôvodu, že mu nebola vyplácaná mzda, následne už bol nezamestnaným, evidovaným na úrade práce od októbra 2012, tvrdil, že na úrade práce sa nezaevidoval hneď po skončení pracovného pomeru v reštaurácii H. z dôvodu „že nestihol termín zaevidovania sa do ôsmich dní“ a preto sa stal samoplatcom a na úrade práce sa zaevidoval až v októbri 2012.

Pokiaľ ide o prácu I. K. K. udával, že tam pracuje ako kuchár a „pizér“ s príjmom okolo 40 až 45 € mesačne pri rozsahu prác od 20 do 30 hodín mesačne.

Tvrdil, že prácu sa snaží nájsť si aj sám, pravidelne sa hlási na úrade práce, kam nosí potvrdenia o zháňaní si zamestnania s tým, že prácu si zháňa aj mimo svojej profesie.

K svojim výdavkom uviedol, že hradí výživné na maloletú D. 30 € mesačne, hradí si náklady MHD 10 eur mesačne a svoje ostatné potreby hradí z finančnej výpomoci rodičov v priemere okolo 30 € mesačne. Jeho zdravotný stav je dobrý.

Žiaden z rodičov nevlastní žiaden majetok, žiaden z rodičov okrem maloletej D. nemá ďalšie vyživovacie povinnosti.

Na pojednávaní vo veci otec cestou právnej zástupkyne žiadal, aby súd priznal obom rodičom právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

K stretávaniam sa otca s maloletou matka vo svojej výpovedi uviedla, že od februára 2015 otec dieťa nekontaktoval, čo zdôvodňoval tým, že bol po operácii, prejavil záujem prostredníctvom sms správy o stretnutie sa s dieťaťom v čase Veľkonočných sviatkov, s čím ona súhlasila podmieňujúc to svojou prítomnosťou pri stretnutí, na ktorý návrh otec viac nereagoval, s dieťaťom bol naposledy v sobotu pred pojednávaním vo veci, stretnutie prebiehalo po dobu jednej hodiny za prítomnosti priateľa otca a matky matky dieťaťa; do februára 2015 sa otec s dieťaťom stretával v priemere raz týždenne za prítomnosti matky.

Pokiaľ ide o denný režim dieťaťa matka upresnila, že maloletá vstáva ráno o 7:00 hod., popoludní spáva od 12:00 hod. do zhruba 15:00 hod., večer chodí spať o 20:00 hod., ak si ráno pospí dlhšie, popoludní chodí spať od 14:00 hod. do 17:00 hod. až 18:00 hod.

Otec upresnil, že nemá žiadne časové obmedzenie a s maloletou sa môže kontaktovať kedykoľvek.

Z prednesu kolízneho opatrovníka súd zistil, že rodičia vzhľadom na vzájomné pretrvávajúce konflikty boli odposlaní na referát poradensko-psychologických služieb úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, psychologička ktorého referátu s rodičmi doposiaľ spolupracuje, ale k dohode rodičov o úprave styku otca s dieťaťom zatiaľ nedošlo, preto doporučovala upraviť styk otca s dieťaťom v priebehu pracovného týždňa v rozpätí od troch do štyroch hodín podľa potrieb dieťaťa a každý druhý víkend takisto v rozpätí troch až štyroch hodín, zatiaľ za prítomnosti matky.

Z výpovedí oboch rodičov jednoznačne vyplynulo, že títo sa zatiaľ na stretávaní sa otca s dieťaťom vzájomne dohodnúť nevedia. Otec sa dožadoval stretnutí s dieťaťom bez prítomnosti matky dôvodiac tým, že v čase spolužitia rodičov v spoločnej domácnosti vedel zabezpečiť starostlivosť o dieťa i sám, maximálne v rozpätí do piatich hodín. Matka nesúhlasila so stretávaním sa otca s dieťaťom bez jej prítomnosti, poukazujúc na silnú citovú väzbu medzi ňou a maloletou.

Zo zhodných prednesov rodičov vyplynulo, že v decembri 2014 otec prispel na výživu maloletej D. k rukám matky sumou 25 € a kúpil maloletej Nutrilon za 36 €, v januári 2015 prispel na výživu maloletej sumou 25 € a od 1.2.2015 prispieva na výživu maloletej výživným vo výške po 30 eur mesačne.

Z údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky zo dňa 6.3.2015 vyplýva, že priemerná mzda zamestnanca hospodárstva SR v roku 2014 bola 585 €.

Právna zástupkyňa matky žiadala o priznanie náhrady trov konania.

Podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 24 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

(2) Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

(3) Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

(4) Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

(5) Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa ust. § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zveril maloletú D. do osobnej starostlivosti matky, ktorá starostlivosť o dieťa zabezpečuje od rozchodu rodičov sama, táto jej starostlivosť je zabezpečovaná na požadovanej úrovni, so zverením dieťaťa do starostlivosti matky súhlasil i samotný otec a takéto zverenie navrhol aj kolízny opatrovník maloletej.

Pokiaľ ide o výšku stanoveného výživného, pri jej stanovení súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej, ktorými potrebami sú predovšetkým potreby súvisiace s bývaním, ošatením, stravovaním, na úhradu ktorých potrieb dieťaťa sú povinní primerane sa podieľať obaja rodičia, pričom súd zohľadnil skutočnosť, že matka je s maloletou na rodičovskej dovolenke a rodičovský príspevok je jej jediným príjmom, zároveň zohľadnil pomernú časť plnenia si vyživovacej povinnosti zo strany matky voči maloletej formou osobnej starostlivosti o maloletú, ktorá starostlivosť vzhľadom na vek dieťaťa matke zatiaľ neumožňuje zaradiť sa do riadneho pracovného pomeru a prihladol aj na rodinné prídavky, ktoré sú vyplácané k rukám matky dieťaťa a ktoré sú príspevkom štátu určeným na úhradu potrieb maloletej, súd zohľadnil osobné, majetkové a zárobkové pomery oboch rodičov, pričom na strane otca súd prihladol nielen k jeho zamestnávateľom tvrdným príjmom, ale, vychádzajúc z otcom uvedených jeho pomerov, prihliadajúc na otcom dosiahnuté vzdelanie, na jeho predchádzajúce pracovné pomery a v minulosti ním dosahované príjmy, i na potencialitu príjmu na strane otca, keďže z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že otec je vyučeným kuchárom, v odbore, ktorý vyštudoval, má i pracovné skúsenosti, jeho zdravotný stav mu nebráni zaradiť sa do riadneho pracovného pomeru, otec je síce dlhodobo evidovaný na úrade práce, ale ako vyplýva zo správ úradu práce, i z prednesov otca, úradom práce mu nie sú poskytované žiadne dávky v hmotnej núdzi, z čoho súd jednoznačne vyvodil, že otec dosahuje a je schopný dosahovať podstatne vyšší príjem, než je príjem deklarovaný spoločnosťou N. N..V..Q.. a preto pri stanovení výšky výživného súd vychádzal z potenciality príjmov otca a teda z jeho schopnosti vzhľadom na vyššie uvedené dosahovať príjem minimálne vo výške od 300 eur do 400 eur, ako boli ním dosahované príjmy v minulosti v jednotlivých pracovných pomeroch tak, ako to uvádzal vo svojej výpovedi, keďže otec nepreukázal žiadnu skutočnosť, ktorá by mu bránila sa riadne zamestnať a takýto príjem dosahovať, lebo, ako vyplýva aj z vyššie citovaných zákonných ustanovení, každý rodič je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa, ktoré je na výživu rodiča odkázané, podľa svojich možností a schopností, teda aj podľa tzv. potenciality príjmov povinného rodiča.

Matka v pôvodne ňou doručenom podaní súdu žiadala o priznanie výživného zo strany otca na dieťa od rozchodu rodičov (teda od júla 2014), v tejto časti súd návrh matky zamietol, keďže matka neuviedla žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre takúto spätnú úpravu výživného, teda ničím nepreukázala, že by od júla 2014 do decembra 2014 jej bolo čokoľvek bránilo v podaní obdobného návrhu a zamietol i jej návrh v časti určenia výživného presahujúceho súdom toho času stanovené výživné vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

Vzhľadom na spätnú úpravu výživného došlo na strane otca za obdobie od 1.12.2014, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka doručila súdu návrh, do 30.6.2015, k vzniku dlžného výživného vo výške 254 € (to je rozdiel medzi súdom určeným výživným 70 € za 7 mesiacov sporného obdobia, čo je spolu 490 €, mínus to, čím otec prispel na výživu maloletej v uvedenom období to je mínus 36 eur za otcom kúpený Nutrilon dieťaťu v decembri 2015, 2 krát 25 € otcom zaplatené výživné v decembri 2014 a januári 2015, po 30 € otcom uhradené výživné v mesiacoch február až jún 2015, t.j. spolu 236 €), ktoré dlžné výživné zaviazal otca zaplatiť k rukám matky maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd zároveň upravil styk otca s dieťaťom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže dospel k jednoznačnému záveru, že rodičia nepreukázali schopnosť dohodnúť sa na úprave styku otca s dieťaťom, súd pri úprave styku rešpektoval matkou uvedený denný časový rozvrh dieťaťa, ako i otcom

prednesenú schopnosť prispôbiť sa stretávaniu sa s dieťaťom v rámci dní bez akýchkoľvek časových obmedzení z jeho strany a tento styk otca s dieťaťom súd upravil za prítomnosti matky vzhľadom na skutočnosť, že rodičia už dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, ako je to uvedené vyššie a stretnutie otca s dieťaťom za uvedené obdobie boli v ostatnom období veľmi sporadické, ide o dieťa vo veľmi útlom veku, ktoré, ako je všeobecne známou skutočnosťou a ako vyplýva aj z bežnej praxe, je dieťaťom silne naviazaným na matku, dlhodobejšie odlúčenie od ktorej by jednoznačne bolo pre dieťa stresujúcim, čo nie je v záujme dieťaťa. Súd poukazuje na to, že po uplynutí istého časového obdobia a na to nadväzujúcu zrelosť dieťaťa rodičom nič nebude brániť či už vzájomne sa dohodnúť ako na prípadnom rozšírení cyklu stretnutí, tak i na tom, aby stretnutia v budúcnosti sa mohli uskutočňovať bez prítomnosti matky, v prípade, ak by sa na uvedenom dohodnúť nevedeli, opätovne budú mať možnosť žiadať o prehodnotenie spôsobu a rozsahu úpravy styku otca s dieťaťom rozhodnutím súdu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).